

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce: **A. A.**
státní příslušnost X
bytem v ČR: X
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 963/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 7. 5. 2021 domáhal ochrany před nečinností žalovaného a navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout v řízení o žádosti žalobce ze dne 20. 10. 2016 o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky (dále jen „žádost“), a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku.
2. Žalobce namítl, že rozhodnutím ze dne 14. 5. 2018, č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-2016, žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13, § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o

změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), ale udělil mu doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu na dobu 24 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí o žádosti“). Rozsudkem městského soudu ze dne 6. 5. 2019, č. j. 1Az 30/2018-44, který nabyl právní moci dne 11. 5. 2019, bylo rozhodnutí o žádosti zrušeno a věc byla vrácena zpět žalovanému k dalšímu řízení.

3. Přestože maximální možná zákonná lhůta pro nové rozhodnutí ve věci uplynula dne 11. 11. 2020, žalovaný o žádosti dosud nerozhodl. Je tak nepochybné, že správní orgán je v řízení nečinný, neboť od okamžiku vrácení věci městským soudem zpět správnímu orgánu uplynuly již téměř 2 roky. Dne 21. 12. 2020 žalobce podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti prvostupňového správního orgánu, na kterou však nadřízený správní orgán – ministr vnitra - nijak nereagoval.

II. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23. 6. 2021 popřel, že by v daném případě byl ve věci žádosti žalobce nečinný. Uvedl, že žalobce byl v průběhu správního řízení opakovaně vyrozuměn o nezbytném prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí o jeho žádosti ve smyslu § 27 zákona o azylu, a to z důvodu nutného doplnění podkladů pro řádné posouzení a rozhodnutí ve věci. Žalovaný má proto za to, že není nečinný, nýbrž v zájmu spolehlivě a aktuálně zjištěného stavu věci koná postupné kroky k opatření nezbytných podkladů pro vydání věcně správného rozhodnutí.
5. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Další podání účastníků

6. V podání ze dne 2. 9. 2021 žalovaný sdělil, že dne 27. 7. 2021 nabylo právní moci správní rozhodnutí č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-R2-2016 ze dne 30. 6. 2021, jehož vydání se žalobce svou žalobou domáhal. Další pokračování soudního řízení o žalobě proto žalovaný nepovažuje za důvodné.
7. V podání ze dne 29. 9. 2021 žalobce k výzvě soudu ohledně aktuálního procesního stanoviska uvedl, že na podané žalobě trvá.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud na základě včas podané žaloby posoudil tvrzenou nečinnost žalovaného, kdy při posouzení žaloby vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí v souladu s § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, souhlas účastníků byl s ohledem na § 51 odst. 1 větu druhou s. ř. s. presumován. Soud při posouzení věci obligatorně vycházel z obsahu správního spisu.
9. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným soud zjistil, že žalobce přicestoval poprvé do ČR dne 11. 1. 2016, poté odcestoval do Rakouska. Dne 20. 10. 2016 by předán do ČR, neboť v Rakousku bylo na základě Dublinského nařízení rozhodnuto, že k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce a jeho manželky, je příslušná Česká republika. Dne 20. 10. 2016 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice.

10. Rozhodnutím správního orgánu ze dne 14. 5. 2018, č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-2016, které nabylo právní moci dne 4. 6. 2018, byla žalobci udělena doplňková ochrana ve smyslu §14a zákona o azylu, jako jedna z forem mezinárodní ochrany na území České republiky, a to na dobu 24 měsíců.
11. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2019, č. j. 1Az 30/2018-44, který nabyl právní moci dne 11. 5. 2019, bylo rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany žalobce ze dne 14. 5. 2018, č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-2016, zrušeno a věc byla vrácena zpět žalovanému k dalšímu řízení a novému celkovému posouzení jeho žádosti.
12. Podle ustanovení § 27 zákona o azylu vydá ministerstvo rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 6 měsíců ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí soudu o zrušení rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany a o vrácení k novému projednání. Tuto lhůtu lze prodloužit až o 9 měsíců, případně pokud je to nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, lze výjimečně prodloužit lhůtu o 3 měsíce.
13. Žalobci bylo dne 10. 12. 2019 zasláno vyrozumění o nutnosti prodloužit lhůtu pro vydání rozhodnutí o 6 měsíců do 11. 5. 2020, a to z důvodu, že si správní orgán obstarává aktuální informace o zemi původu a vyčkává vydání rozsudku příslušného soudu ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany manželky žalobce.
14. Vyrozuměním ze dne 18. 6. 2020 byl žalobce opětovně informován o nutnosti prodloužit lhůtu pro vydání rozhodnutí o další 3 měsíce do 11. 8. 2020.
15. Poslední vyrozumění o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ze dne 5. 8. 2020, které žalobci bylo doručeno, obsahovalo sdělení o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí o další 3 měsíce, tedy do 11. 11. 2020.
16. Žalobce opakovaně žádal o vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany (podání ze dne 8. 10. 2020 a urgencye ze dne 23. 11. 2020).
17. Dne 23. 12. 2020 byl ministru vnitra jako věcně příslušnému správnímu orgánu doručen návrh žalobce na provedení opatření proti nečinnosti, ve kterém žalobce shrnul dosavadní průběh řízení a dále uvedl, že o jeho žádosti nebylo rozhodnuto v zákonné lhůtě podle §27 zákona o azylu.
18. Dne 30. 6. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-R2-2016, kterým v řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeném na žádost žalobce ze dne 20. 10. 2016 udělil žalobci mezinárodní ochranu ve formě doplňkové ochrany na dobu 24 měsíců podle §14a zákona o azylu.
19. Dne 8. 7. 2021 bylo žalobci doručeno předvolání k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany na den 27. 7. 2021.
20. Dne 27. 7. 2021 žalobce rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 30. 6. 2021, č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-R2-2016, osobně převzal, o čemž byl pořízen protokol podepsaný žalobcem. Dnem doručení nabylo rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 30. 6. 2021, č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-R2-2016, právní moci.
21. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Podmínky tohoto řízení a postup soudu při rozhodování o těchto žalobách je upraven v § 79 a násl. s. ř. s., podle kterého se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti

správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 81 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

22. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164, publ. pod č. 2181/2011 Sb. NSS, posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.
23. Jak bylo shora uvedeno, ze správního spisu soud ověřil, že žalovaný dne 30. 6. 2021 vydal rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-R2-2016, kterým v řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeném na žádost žalobce ze dne 20. 10. 2016 udělil žalobci mezinárodní ochranu ve formě doplňkové ochrany na dobu 24 měsíců podle §14a zákona o azylu. Žalobce uvedené rozhodnutí dne 27. 7. 2021 osobně převzal.
24. Přestože žalovaný při vydání rozhodnutí překročil zákonnou lhůtu stanovenou v § 27 zákona o azylu, soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání rozsudku (§ 81 odst. 1 s. ř. s.) nečinnost správního orgánu neshledal, neboť podle obsahu správního spisu žalovaný žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnutím ze dne 30. 6. 2021, č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-R2-2016, vyhověl. Žalobce se dne 27. 7. 2021 v určeném termínu dostavil na pracoviště žalovaného, kde rozhodnutí ze dne 30. 6. 2021, č. j. OAM-910/ZA-ZA11-P05-R2-2016, prokazatelně osobně převzal.

V. Závěr a náklady řízení

25. Se shora uvedených důvodů proto městský soud dospěl k závěru, že podaná žaloba není důvodná a podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci procesní úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Procesně úspěšnému žalovanému městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že by mu vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. října 2021

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu